

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 2 juni 2023
(OR. en)

10108/23
ADD 2

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0169(COD)**

JUSTCIV 80
JAI 770
EJUSTICE 20
CODEC 1012
FREMP 173
IA 129

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	1 juni 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2023) 280 final
Ärende:	BILAGA till förslaget till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av åtgärder samt samarbete i frågor som rör skydd för vuxna

För delegationerna bifogas dokument – COM(2023) 280 final.

Bilaga: COM(2023) 280 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 31.5.2023
COM(2023) 280 final

ANNEX 11

BILAGA

till förslaget till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av åtgärder samt
samarbete i frågor som rör skydd för vuxna**

{SEC(2023) 208 final} - {SWD(2023) 154 final} - {SWD(2023) 155 final} -
{SWD(2023) 156 final}

BILAGA 11
**KONVENTIONEN OM INTERNATIONELLT
SKYDD FÖR VUXNA**

(Ingicks den 13 januari 2000)

De stater som har undertecknat denna konvention,
som beaktar behovet av skydd i internationella situationer för vuxna som på grund av nedsatt eller bristande personlig förmåga inte kan ta tillvara sina intressen,
som önskar undvika konflikter mellan sina rättssystem när det gäller behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet i samband med åtgärder till skydd för vuxna,
som erinrar om vikten av internationellt samarbete till skydd för vuxna,
som bekräftar att den vuxnes intressen och respekten för hans eller hennes värdighet och oberoende ska komma i främsta rummet,
har kommit överens om följande bestämmelser:

KAPITEL I – KONVENTIONENS TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

1. Denna konvention ska tillämpas på skydd i internationella situationer för vuxna som på grund av nedsatt eller bristande personlig förmåga inte kan försvara sina intressen.
2. Ändamålet med denna konvention är
 - a) att fastställa den stat vars myndigheter har behörighet att vidta åtgärder till skydd för den vuxnes person eller egendom,
 - b) att fastställa vilken lag dessa myndigheter ska tillämpa när de utövar sin behörighet,
 - c) att fastställa vilken lag som är tillämplig på företrädande av den vuxne,
 - d) att föreskriva erkännande och verkställighet av sådana skyddsåtgärder i alla fördragsslutande stater,
 - e) att upprätta ett sådant samarbete mellan myndigheterna i de fördragsslutande staterna som krävs för att uppnå denna konventions mål.

Artikel 2

1. Med en vuxen avses i denna konvention en person som har fyllt 18 år.
2. Konventionen ska tillämpas även på åtgärder som avser en vuxen som inte hade fyllt 18 år vid den tidpunkt då åtgärden vidtogs.

Artikel 3

De åtgärder som avses i artikel 1 kan i synnerhet gälla

- a) fastställande av nedsatt eller bristande personlig förmåga och förordnande om en skyddsordning,
- b) placering av den vuxne under en rättslig eller administrativ myndighets skydd,

- c) förvaltare, godmanskap, intressebevakning och liknande institut,
- d) förordnande av och uppgifter för en person eller ett organ som ska ansvara för den vuxnes person eller egendom, eller som ska företräda eller bistå den vuxne,
- e) placering av den vuxne på en institution eller något annat ställe där skydd kan tillhandahållas,
- f) förvaltning av, bevarande av eller förfogande över den vuxnes egendom,
- g) beviljande av tillstånd till ett särskilt ingripande för att skydda den vuxne eller dennes egendom.

Artikel 4

1. Denna konvention ska inte tillämpas på
 - a) underhållsskyldighet,
 - b) ingående, annullering och upplösning av äktenskap eller motsvarande förhållande eller hemskillnad,
 - c) förmögenhetsförhållanden i äktenskap eller motsvarande förhållande,
 - d) truster eller arv,
 - e) social trygghet,
 - f) offentligrättsliga åtgärder av allmän karaktär i fråga om hälsa,
 - g) åtgärder som vidtas mot en person till följd av att han eller hon har begått brottsliga gärningar,
 - h) beslut om rätt till asyl och om invandring,
 - i) åtgärder som enbart syftar till allmän säkerhet.
2. Vad som anges i punkt 1 ska inte inverka på en persons behörighet att verka som den vuxnes företrädare i de frågor som nämns där.

KAPITEL II – BEHÖRIGHET

Artikel 5

1. De rättsliga eller administrativa myndigheterna i den fördragsslutande stat där den vuxne har sin hemvist ska vara behöriga att vidta åtgärder som syftar till skydd för den vuxnes person eller egendom.
2. Om den vuxne får en ny hemvist i en annan fördragsslutande stat ska myndigheterna i den nya hemviststaten vara behöriga.

Artikel 6

1. När det gäller vuxna som är flyktingar eller som på grund av oroligheter i sitt land har fördrivits därifrån ska myndigheterna i den fördragsslutande stat dit dessa vuxna har flytt ha den behörighet som anges i artikel 5.1.
2. Bestämmelserna i föregående punkt ska också tillämpas på vuxna vars hemvist inte kan fastställas.

Artikel 7

1. Med undantag för vuxna som är flyktingar eller som på grund av oroligheter i den stat där de är medborgare har fördrivits därifrån, ska myndigheterna i en fördragsslutande stat där den vuxne är medborgare vara behöriga att vidta åtgärder till skydd för den vuxnes person eller egendom, om de anser att de har bättre möjligheter att bedöma den vuxnes intressen och har underrättat de myndigheter som är behöriga enligt artikel 5 eller 6.2.
2. Denna behörighet får inte utövas om de myndigheter som är behöriga enligt artikel 5, 6.2 eller 8 har informerat myndigheterna i den stat där den vuxne är medborgare att de har vidtagit de åtgärder som situationen kräver eller har beslutat att inga åtgärder ska vidtas eller att ett förfarande har inletts.
3. De åtgärder som har vidtagits enligt punkt 1 ska upphöra så snart de myndigheter som är behöriga enligt artikel 5, 6.2 eller 8 har vidtagit de åtgärder som situationen kräver eller har beslutat att inga åtgärder ska vidtas. Dessa myndigheter ska i enlighet därmed informera de myndigheter som har vidtagit åtgärder enligt punkt 1.

Artikel 8

1. De myndigheter i en fördragsslutande stat som är behöriga enligt artikel 5 eller 6 kan om de anser att det ligger i den vuxnes intresse, antingen på eget initiativ eller efter ansökan av en myndighet i en annan fördragsslutande stat, begära att myndigheterna i någon av de stater som nämns i punkt 2 vidtar åtgärder till skydd för den vuxnes person eller egendom. Begäran kan avse alla eller vissa aspekter av sådant skydd.
2. De fördragsslutande stater till vars myndigheter en begäran i enlighet med föregående punkt får riktas är
 - a) en stat där den vuxne är medborgare,
 - b) den stat där den vuxne hade sin föregående hemvist,
 - c) en stat där den vuxne har egendom,
 - d) den stat vid vars myndigheter den vuxne skriftligen har valt att vidta åtgärder till sitt skydd,
 - e) den stat som är hemvist för en närstående person som är beredd att åta sig den vuxnes skydd,
 - f) den stat inom vars territorium den vuxne finns, när det är fråga om skydd för den vuxnes person.
3. Om den myndighet som utsetts i enlighet med de föregående punkterna inte godkänner behörigheten, bibehåller myndigheterna i den fördragsslutande stat som har behörighet enligt artikel 5 eller 6 sin behörighet.

Artikel 9

Myndigheterna i en fördragsslutande stat där den vuxne har egendom är behöriga att vidta åtgärder till skydd för egendomen i den mån sådana åtgärder är förenliga med åtgärder som har vidtagits av de myndigheter som är behöriga enligt artiklarna 5–8.

Artikel 10

1. I alla brådskande fall ska myndigheterna i varje fördragsslutande stat på vars territorium den vuxne eller egendom som tillhör den vuxne finns ha behörighet att vidta nödvändiga skyddsåtgärder.

2. De åtgärder som vidtas med stöd av föregående punkt avseende en vuxen som har hemvist i en fördragsslutande stat ska upphöra att gälla så snart de myndigheter som är behöriga enligt artiklarna 5–9 har vidtagit de åtgärder som situationen kräver.
3. De åtgärder som vidtas med stöd av punkt 1 avseende en vuxen som har hemvist i en icke-fördragsslutande stat ska upphöra att gälla i varje fördragsslutande stat så snart de åtgärder som situationen kräver och som vidtas av en annan stats myndigheter erkänns i den fördragsslutande staten i fråga.
4. De myndigheter som har vidtagit åtgärder med stöd av punkt 1 ska, om möjligt, informera myndigheterna i den fördragsslutande stat där den vuxne har sin hemvist om de åtgärder som vidtagits.

Artikel 11

1. I undantagsfall ska myndigheterna i en fördragsslutande stat på vars territorium den vuxne finns vara behöriga att vidta tillfälliga åtgärder till skydd för den vuxnes person, med territoriell verkan endast i staten i fråga, såvida åtgärderna är förenliga med dem som redan har vidtagits av de myndigheter som är behöriga enligt artiklarna 5–8 och efter att ha underrättat de myndigheter som är behöriga enligt artikel 5.
2. De åtgärder som vidtas med stöd av föregående punkt avseende en vuxen med hemvist i en fördragsslutande stat ska upphöra att gälla så snart de myndigheter som är behöriga enligt artiklarna 5–8 har fattat beslut avseende de skyddsåtgärder som situationen kan kräva.

Artikel 12

Om inte annat följer av artikel 7.3 ska de åtgärder som vidtas med stöd av artiklarna 5–9 fortsätta att gälla enligt sina villkor, även om grunden för behörigheten har upphört genom ändrade förhållanden, så länge de myndigheter som är behöriga enligt konventionen inte har ändrat, ersatt eller upphävt åtgärderna.

KAPITEL III – TILLÄMPLIG LAG

Artikel 13

1. Myndigheterna i de fördragsslutande staterna ska tillämpa sin egen lag vid utövandet av sin behörighet enligt bestämmelserna i kapitel II.
2. Myndigheterna i de fördragsslutande staterna får emellertid, i den mån som skyddet för den vuxnes person eller egendom kräver detta, undantagsvis tillämpa eller beakta lagen i en annan stat till vilken situationen har väsentlig anknytning.

Artikel 14

När en åtgärd som har vidtagits i en fördragsslutande stat genomförs i en annan fördragsslutande stat ska villkoren för genomförandet bestämmas av lagen i den sistnämnda staten.

Artikel 15

1. Förekomsten, omfattningen, ändring och upphörande av företrädarbefogenheter som beviljats av en vuxen, antingen genom ett avtal eller genom en ensidig handling, och som ska utövas när den vuxne inte kan tillvarata sina intressen, ska bestämmas av lagen i den stat där den vuxne hade sin hemvist då avtalet slöts eller den ensidiga handlingen utfördes, såvida inte en av de lagar som nämns i punkt 2 ska tillämpas enligt vad som uttryckligen har anvisats skriftligt.
2. De stater vars lag kan anvisas är
 - a) en stat där den vuxne är medborgare,
 - b) en stat där den vuxne tidigare haft sin hemvist,
 - c) en stat där den vuxne har egendom, med avseende på den egendomen.
3. Sättet för utövandet av sådana företrädarbefogenheter ska bestämmas av lagen i den stat där de utövas.

Artikel 16

De företrädarbefogenheter som avses i artikel 15 får återkallas eller ändras genom åtgärder som vidtas av en myndighet som är behörig enligt konventionen när de inte utövas på ett sätt som är tillräckligt för att garantera skyddet för den vuxnes person eller egendom. Om företrädarbefogenheterna återkallas eller ändras ska den lag som avses i artikel 15 beaktas i största möjliga utsträckning.

Artikel 17

1. Giltigheten av en sådan rättshandling som företagits mellan tredje man och en annan person som enligt lagen i den stat där rättshandlingen företogs är behörig att handla som den vuxnes företrädare får inte angripas, och tredje man kan inte hållas ansvarig enbart på grund av att den andra personen inte var behörig att handla som den vuxnes företrädare enligt den lag som anvisas i bestämmelserna i detta kapitel, såvida inte tredje man visste eller borde ha vetat att denna behörighet bestäms i den lagen.
2. Föregående punkt ska tillämpas endast om rättshandlingen företogs mellan personer som befann sig på samma stats territorium.

Artikel 18

Bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas även om den lag som anvisas genom dessa bestämmelser är en icke-fördragsslutande stats lag.

Artikel 19

Med *lag* avses i detta kapitel den gällande lagen i en stat, med undantag för dess lagvalsregler.

Artikel 20

Detta kapitel förhindrar inte tillämpningen av bestämmelserna i lagen i den stat där den vuxne ska skyddas om tillämpningen av sådana bestämmelser är obligatorisk, oavsett vilken lag som annars skulle tillämpas.

Artikel 21

Den lag som anvisas genom bestämmelserna i detta kapitel får åsidosättas endast om tillämpningen är uppenbart oförenlig med grunderna för rättsordningen (*ordre public*).

KAPITEL IV – ERKÄNNANDE OCH VERKSTÄLLIGHET

Artikel 22

1. De åtgärder som vidtas av en fördragsslutande stats myndigheter ska erkännas direkt på grund av lag i samtliga övriga fördragsslutande stater.
2. Erkännande får dock vägras
 - a) om åtgärden har vidtagits av en myndighet vars behörighet inte grundades på, eller inte var förenlig med, någon av de omständigheter som anges i kapitel II,
 - b) om åtgärden i strid med grundläggande förfaranderegler i den anmodade staten har vidtagits inom ramen för ett rättsligt eller administrativt förfarande utan att den vuxne har fått möjlighet att yttra sig, såvida det inte är fråga om ett brådskande fall,
 - c) om ett erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den anmodade staten eller står i strid med en bestämmelse som i den anmodade statens lag är tvingande, oavsett vilken lag som annars skulle tillämpas,
 - d) om åtgärden är oförenlig med en senare åtgärd som har vidtagits i en icke-fördragsslutande stat som skulle ha varit behörig enligt artiklarna 5–9, om den senare åtgärden uppfyller kraven för erkännande i den anmodade staten,
 - e) om förfarandet i artikel 33 inte har följts.

Artikel 23

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22.1 får varje berörd part begära att de behöriga myndigheterna i en fördragsslutande stat beslutar om erkännande eller icke-erkännande av en åtgärd som har vidtagits i en annan fördragsslutande stat. Förfarandet ska regleras i den anmodade statens lag.

Artikel 24

Myndigheten i den anmodade staten ska vara bunden av bedömningen av de faktiska omständigheter på vilka myndigheten i den stat där åtgärden vidtogs grundade sin behörighet.

Artikel 25

1. Om åtgärder som vidtas i en fördragsslutande stat och är verkställbara i den staten kräver verkställighet i en annan fördragsslutande stat, ska åtgärderna på begäran av en berörd part förklaras verkställbara eller registreras för verkställighet i den andra fördragsslutande staten i enlighet med det förfarande som anges i den statens lag.
2. Varje fördragsslutande stat ska tillämpa ett enkelt och snabbt förfarande för verkställbarhetsförklaringen eller registreringen.
3. Verkställbarhetsförklaringen eller registreringen får vägras endast på någon av de i artikel 22.2 angivna grunderna.

Artikel 26

Ingen omprövning i sak av den vidtagna åtgärden får äga rum, med förbehåll för den omprövning som är nödvändig för att tillämpa de föregående artiklarna.

Artikel 27

Åtgärder som har vidtagits i en fördragsslutande stat och förklarats verkställbara eller registrerats för verkställighet i en annan fördragsslutande stat, ska verkställas i den senare staten som om de hade vidtagits av myndigheterna där. Verkställigheten ska äga rum enligt den anmodade statens lag med de begränsningar som föreskrivs där.

KAPITEL V – SAMARBETE

Artikel 28

1. Varje fördragsslutande stat ska utse en centralmyndighet som ska fullgöra de skyldigheter som åläggs sådana myndigheter enligt denna konvention.
2. Federala stater, stater med fler än ett rättssystem eller stater som har autonoma territoriella enheter får utse fler än en centralmyndighet och ange den territoriella eller den personliga omfattningen av deras befogenheter. Om en stat har utsett fler än en centralmyndighet ska den ange den centralmyndighet till vilken meddelanden kan sändas för vidarebefordran till behörig centralmyndighet inom den staten.

Artikel 29

1. Centralmyndigheterna ska samarbeta med varandra och främja samarbetet mellan de behöriga myndigheterna i sina stater för att uppnå målen med denna konvention.
2. Centralmyndigheterna ska i samband med tillämpningen av konventionen vidta lämpliga åtgärder i syfte att lämna information om de lagar och de tjänster som finns i deras stater till skydd för vuxna.

Artikel 30

Centralmyndigheten i en fördragsslutande stat ska, direkt eller genom myndigheter eller andra organ, vidta alla lämpliga åtgärder för att

- a) på alla sätt underlätta kommunikationen mellan de behöriga myndigheterna i situationer som omfattas av konventionen,
- b) på begäran av en behörig myndighet i en annan fördragsslutande stat bistå med att ta reda på var en vuxen befinner sig, om det kan antas att den vuxne befinner sig och behöver skydd på den anmodade statens territorium.

Artikel 31

De behöriga myndigheterna i en fördragsslutande stat får, antingen direkt eller via andra organ, uppmantra till medling, förlikning eller liknande åtgärder för att uppnå samförståndslösningar om skyddet för den vuxnes person eller egendom i situationer som omfattas av konventionen.

Artikel 32

1. När en skyddsåtgärd övervägs får de enligt konventionen behöriga myndigheterna, om den vuxnes situation så kräver, begära att alla myndigheter i en annan fördragsslutande stat som har information som är relevant för skyddet av den vuxne överlämnar denna information.
2. En fördragsslutande stat får förklara att begäranden enligt punkt 1 till dess myndigheter endast får lämnas via centralmyndigheten.
3. De behöriga myndigheterna i en fördragsslutande stat får begära att myndigheterna i en annan fördragsslutande stat bistår vid genomförandet av skyddsåtgärder som vidtas med stöd av denna konvention.

Artikel 33

1. Om en myndighet som är behörig enligt artiklarna 5–8 överväger att placera den vuxne på en inrättning eller något annat ställe där skydd kan tillhandahållas, och om denna placering ska äga rum i en annan fördragsslutande stat, ska myndigheten först samråda med centralmyndigheten eller en annan behörig myndighet i den staten. För detta ändamål ska den översända en rapport om den vuxne tillsammans med skälen till den föreslagna placeringen.
2. Beslut om placering får inte fattas i den begärande staten om centralmyndigheten eller en annan behörig myndighet i den anmodade staten inom rimlig tid uttrycker invändningar mot placeringen.

Artikel 34

I sådana fall där den vuxne är utsatt för allvarlig fara ska de behöriga myndigheterna i den fördragsslutande stat där åtgärder till skydd för den vuxne har vidtagits eller övervägs – om de informeras om att den vuxne har bytt hemvist till eller befinner sig i en annan stat – informera myndigheterna i den staten om faran och om vilka åtgärder som har vidtagits eller övervägs.

Artikel 35

En myndighet får inte begära eller överlämna upplysningar enligt detta kapitel om det, enligt myndighetens uppfattning, skulle kunna medföra fara för den vuxnes person eller egendom eller innebära att friheten eller livet för en medlem av den vuxnes familj allvarligt hotas.

Artikel 36

1. Utan att det påverkar möjligheten att ta ut skäligen avgifter för tjänster ska centralmyndigheter och andra myndigheter i fördragsslutande stater bära sina egna kostnader vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel.
2. Varje fördragsslutande stat får träffa överenskommelser med en eller flera andra fördragsslutande stater om fördelningen av avgifter.

Artikel 37

Varje fördragsslutande stat får träffa överenskommelser med en eller flera andra fördragsslutande stater för att sinsemellan förbättra tillämpningen av detta kapitel. Stater som har ingått en sådan överenskommelse ska överlämna en kopia till konventionens depositarie.

KAPITEL VI – ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 38

1. Myndigheterna i den fördragsslutande stat där en skyddsåtgärd har vidtagits eller där företrädarbefogenheter har bekräftats får, på begäran av den person som har anförtrotts skyddet av den vuxnes person eller egendom, utfärda ett intyg om i vilken egenskap personen handlar och vilka befogenheter personen har.
2. Denna person ska, om inte annat kan visas, anses handla i den egenskap och ha de befogenheter som anges i intyget från och med det datum som anges i intyget.
3. Varje fördragsslutande stat ska ange vilka myndigheter som är behöriga att utfärda intyget.

Artikel 39

Personuppgifter som har samlats in eller överlämnats enligt konventionen får användas endast i de syften för vilka de samlats in eller överlämnats.

Artikel 40

De myndigheter till vilka upplysningar överlämnats ska sörja för att de omfattas av sekretess i enlighet med lagen i denna stat.

Artikel 41

Ingen legalisering eller annat liknande förfarande får krävas i fråga om handlingar som översänds eller överlämnas enligt denna konvention.

Artikel 42

Varje fördragsslutande stat får utse myndigheter till vilka begäranden enligt artiklarna 8 och 33 ska göras.

Artikel 43

1. Haagkonferensen för internationell privaträtts permanenta byrå ska underrättas om de myndigheter som utses enligt artiklarna 28 och 42 senast då konventionens ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument deponeras eller det datum då anslutning till konventionen sker. Den permanenta byrån ska även underrättas om alla eventuella ändringar av dessa.
2. Förklaringar enligt artikel 32.2 ska ställas till konventionens depositarie.

Artikel 44

En fördragsslutande stat som i fråga om skydd för den vuxnes person eller egendom har olika rättssystem eller regelverk ska inte vara förpliktad att tillämpa denna konvention på konflikter uteslutande mellan sådana olika system eller regelverk.

Artikel 45

I förhållande till en stat som i fråga om denna konvention har två eller flera rättssystem eller regelverk som är tillämpliga inom olika territoriella enheter ska

- a) varje hänvisning till hemvist i denna stat avse hemvisten i en territoriell enhet,
- b) varje hänvisning till att den vuxne befinner sig i denna stat avse att den vuxne befinner sig inom en territoriell enhet,
- c) varje hänvisning till att egendom som tillhör den vuxne finns i denna stat avse att egendom som tillhör den vuxne finns inom en territoriell enhet,
- d) varje hänvisning till den stat i vilken den vuxne är medborgare avse den territoriella enhet som anges i denna stats lag eller, om relevanta regler saknas, den territoriella enhet till vilken den vuxne har närmast anknytning,
- e) varje hänvisning till den stat vars myndigheter har valts ut av den vuxne
 - avse den territoriella enheten, om den vuxne har valt ut myndigheterna i denna territoriella enhet,
 - avse den territoriella enhet till vilken den vuxne har närmast anknytning, om den vuxne har valt ut myndigheterna i staten utan att ange en viss territoriell enhet i staten,
- f) varje hänvisning till lagen i den stat till vilken situationen har väsentlig anknytning avse lagen i den territoriella enhet till vilken situationen har väsentlig anknytning,
- g) varje hänvisning till lag eller förfarande eller myndighet i den stat i vilken en åtgärd har vidtagits avse lag eller förfarande som gäller inom den territoriella enhet eller myndighet inom den territoriella enhet i vilken en sådan åtgärd vidtagits,

- h) varje hänvisning till den anmodade statens lag eller förfarande eller myndighet avse lag eller förfarande som gäller inom den territoriella enhet eller myndighet inom den territoriella enhet i vilken erkännande eller verkställighet begärts,
- i) varje hänvisning till den stat där en skyddsåtgärd ska genomföras avse den territoriella enhet där åtgärden ska genomföras,
- j) varje hänvisning till den statens organ eller myndigheter, utom centralmyndigheter, avse de organ eller myndigheter som är bemyndigade att vidta åtgärder inom den relevanta territoriella enheten.

Artikel 46

Vid fastställande av tillämplig lag enligt kapitel III med avseende på en stat som omfattar två eller flera territoriella enheter vilka var för sig har sitt eget rättssystem eller regelverk på det område som denna konvention omfattar, ska följande regler tillämpas:

- a) Om det finns regler i kraft i en sådan stat där det fastställs vilken territoriell enhets lag som är tillämplig, ska lagen i denna enhet tillämpas.
- b) Om det inte finns några sådana regler ska lagen i den relevanta territoriella enheten enligt artikel 45 tillämpas.

Artikel 47

Vid fastställande av tillämplig lag enligt kapitel III med avseende på en stat som har två eller flera rättssystem eller regelverk som är tillämpliga på olika kategorier av personer på det område som omfattas av denna konvention, ska följande regler tillämpas:

- a) Om det i en sådan stat finns gällande regler om vilken av dessa lagar som är tillämplig, ska den lagen tillämpas.
- b) Om det inte finns några sådana regler ska det rättssystem eller det regelverk tillämpas till vilket den vuxne har närmast anknytning.

Artikel 48

I förbindelserna mellan de fördragsslutande staterna ska denna konvention ersätta *Convention concernant l'interdiction et les mesures de protection analogues*, som undertecknades i Haag den 17 juli 1905.

Artikel 49

1. Denna konvention inverkar inte på något annat internationellt instrument som de fördragsslutande staterna är parter i och som innehåller bestämmelser om frågor som regleras i konventionen, såvida inte en motsatt förklaring avges av de stater som är parter i ett sådant instrument.
2. Denna konvention inverkar inte på möjligheten för en eller flera fördragsslutande stater att ingå överenskommelser som innehåller bestämmelser om frågor som regleras i denna konvention med avseende på vuxna som har hemvist i någon av de stater som är parter i sådana överenskommelser.
3. Överenskommelser som kan komma att ingås av en eller flera fördragsslutande stater om frågor som omfattas av denna konventions tillämpningsområde inverkar inte på

tillämpningen av bestämmelserna i denna konvention i förhållandet mellan dessa stater och andra fördragsslutande stater.

4. De föregående punkterna ska även vara tillämpliga på enhetliga lagar som är grundade på särskilda förbindelser av regional eller annan karaktär mellan berörda stater.

Artikel 50

1. Konventionen ska vara tillämplig på åtgärder endast om de vidtas i en stat efter det att konventionen har trätt i kraft för den staten.
2. Konventionen ska vara tillämplig på erkännande och verkställighet av åtgärder som vidtas efter det att den har trätt i kraft mellan den stat där åtgärderna har vidtagits och den anmodade staten.
3. Konventionen ska, från den tidpunkt då den träder i kraft i en fördragsslutande stat, vara tillämplig på företrädarbefogenheter som tidigare har beviljats på villkor som motsvarar dem som fastställs i artikel 15.

Artikel 51

1. Varje meddelande som sänds till centralmyndigheten eller till en annan myndighet i en fördragsslutande stat ska vara avfattat på originalspråket och åtföljas av en översättning till det officiella språket eller ett av de officiella språken i den andra staten eller, om det är svårt att få till stånd en sådan översättning, en översättning till franska eller engelska.
2. En fördragsslutande stat får genom reservation i enlighet med artikel 56 emellertid motsätta sig användningen av antingen franska eller engelska, dock inte båda.

Artikel 52

Generalsekreteraren för Haagkonferensen för internationell privaträtt ska med jämna mellanrum sammankalla en specialkommission för att granska den praktiska tillämpningen av denna konvention.

KAPITEL VII – SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 53

1. Konventionen ska vara öppen för undertecknande av de stater som var medlemmar i Haagkonferensen för internationell privaträtt den 2 oktober 1999.
2. Den ska ratificeras, godtas eller godkännas och ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumenten ska deponeras hos utrikesministeriet i Konungariket Nederländerna, som är depositarie för konventionen.

Artikel 54

1. Varje annan stat får ansluta sig till konventionen efter det att den har trätt i kraft i enlighet med artikel 57.1.

2. Anslutningsinstrumentet ska deponeras hos depositarien.
3. Anslutningen får verkan endast i förhållandet mellan den anslutande staten och de fördragsslutande stater som inte har gjort någon invändning mot anslutningen inom sex månader efter det att underrättelsen i artikel 59 *b* har mottagits. Stater kan göra en sådan invändning även när de efter en anslutning ratificerar, godtar eller godkänner konventionen. Depositarien ska underrättas om varje sådan invändning.

Artikel 55

1. En fördragsslutande stat som består av två eller flera territoriella enheter med olika rättssystem i frågor som regleras i denna konvention får vid undertecknande, ratificering, godtagande, godkännande eller anslutning förklara att konventionen ska omfatta alla dess enheter eller endast en eller flera av dem och får när som helst ändra sin förklaring genom att avge en ny förklaring.
2. En sådan förklaring ska meddelas depositarien och uttryckligen ange de territoriella enheter på vilka konventionen är tillämplig.
3. Om en stat inte avger någon förklaring enligt denna artikel ska konventionen omfatta alla dess territoriella enheter.

Artikel 56

1. Varje stat får senast vid ratificering, godtagande, godkännande eller anslutning eller då en förklaring avges i enlighet med artikel 55 anmäla en reservation enligt artikel 51.2. Ingen annan reservation ska vara tillåten.
2. Varje stat får när som helst återta en reservation som den har anmält. Depositarien ska underrättas om ett sådant återtagande.
3. Reservationen ska upphöra att gälla den första dagen i den tredje kalendermånaden efter det att den underrättelse som avses i föregående punkt har lämnats.

Artikel 57

1. Konventionen träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av tre månader efter det att det tredje ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument som avses i artikel 53 har deponerats.
2. Därefter träder konventionen i kraft
 - a) i förhållande till varje stat som senare ratificerar, godtar eller godkänner den, den första dagen i den månad som följer efter utgången av tre månader efter det att dess ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument har deponerats,
 - b) i förhållande till varje anslutande stat, den första dagen i den månad som följer efter utgången av tre månader efter utgången av den period på sex månader som avses i artikel 54.3,
 - c) i förhållande till en territoriell enhet som konventionen har utsträckts till i enlighet med artikel 55, den första dagen i den månad som följer efter utgången av tre månader efter den underrättelse som avses i den artikeln.

Artikel 58

1. En stat som är part i konventionen får säga upp den genom en skriftlig underrättelse ställd till depositarien. Uppsägningen får begränsas till vissa territoriella enheter på vilka konventionen är tillämplig.
2. Uppsägningen får verkan den första dagen i den månad som följer efter utgången av tolv månader efter det att depositarien har mottagit underrättelsen. När en längre uppsägningstid anges i underrättelsen får uppsägningen verkan efter utgången av en sådan längre period.

Artikel 59

Depositarien ska underrätta de stater som är medlemmar i Haagkonferensen för internationell privaträtt och de stater som har anslutit sig i enlighet med artikel 54 om

- a) de undertecknanden, ratifikationer, godtaganden och godkännanden som avses i artikel 53,
- b) de anslutningar och de invändningar som gjorts mot anslutningar som avses i artikel 54,
- c) dagen då konventionen träder i kraft i enlighet med artikel 57,
- d) de förklaringar som avses i artikel 32.2 och artikel 55,
- e) de överenskommelser som avses i artikel 37,
- f) den reservation som avses i artikel 51.2 och det återtagande som avses i artikel 56.2,
- g) de uppsägningar som avses i artikel 58.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat denna konvention.

Utfärdad i Haag den 13 januari 2000, på engelska och franska språken, vilka båda texter är lika giltiga, i ett enda exemplar som ska deponeras i Konungariket Nederländernas regeringsarkiv, och av vilken en bestyrkt kopia på diplomatisk väg ska tillställas varje stat som är medlem i Haagkonferensen för internationell privaträtt.